

ת"פ 24165/07/17 - יוסף בנאים נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 24165-07-17 מדינת ישראל נ' בנאים
תיק חיצוני: 268842/2016

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
נאשם/ עותר יוסף בנאים
נגד
מאשימה/משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לגילוי ראיה חסויה במסגרתה עותר הנאשם לחשוף בפני העותר את הראיות החוסות על פי תעודת החיסיון אשר הוצאה בתאריך 14.3.17 - לחשוף את זהות המקור וזאת על מנת שניתן יהיה לזמנו לעדות, למסור את הידיעה המקורית לרבות שעת מסירת הידיעה, להורות למאשימה להעביר לידי ב"כ המבקש כל דוח, רישום, דוח פגישה או כל מסמך אחר הקשור במישרין או בעקיפין לאותו המידע שנמסר על ידי המקור וכן פרטי השוטר/ השוטרים אשר היו מעורבים בהליכים אלה.
2. הנאשם עומד לדין בגין כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה"), נהיגה פוחזת ברכב - עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
3. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 23.6.16 בשעה 20:57 או בסמוך לכך, בנהרייה כביש 4 לכיוון דרום, עת נהג הנאשם ברכב מסוג סובארו בגפו, החזיק הנאשם ברשותו תשע אריזות ניילון שבתוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 6.2244 גרם נטו, שהיו ארוזות בניילון, שלא לצריכתו העצמית בלבד. בהמשך לאותו מעמד, עת עצר הנאשם את הרכב בו נהג ברמזור אדום בכביש 4 צומת געתון נהריה, נגש אל הנאשם שוטר אשר מילא אותה עת תפקידו כדין בלש בלבוש אזרחי, הציג בפני הנאשם תעודת מנוי משטרתית וצעק לעברו: "תפתח משטרה" מבעד לדלת הנהג שהיתה נעולה באמצעות ידית, בנסיבות אלה הפריע הנאשם לשוטר למלא תפקידו כדין וכן נהג ברכב בדרך נמהרת ורשלנית שהיה בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה באופן שהנאשם סירב להיענות לבקשת השוטר ובמקום זאת נמלט מהשוטר בנסיעה מהירה, האיץ את מהירות נסיעתו תוך שהוא סוטה מנתיב נסיעה ללא התראה ו/או איתות ובתוך כך פגע הנאשם ברכב שהגיע מימין הרכב וכן שהליך הנאשם את הסם המסוכן מתוך הרכב, הסם נתפס על ידי שוטרים על הרצפה, ברחוב בנתיב הבריחה.

4. קיימתי דיון בבקשה במעמד הצדדים וכן שמעתי במעמד צד אחד את ב"כ המאשימה והגורם הלבנטי לבקשה.

5. ב"כ הנאשם טען בנימוקי העתירה כי מתוך פראפרזה שהועברה לעיונו עולה כי שוטר קיבל מן המקור שזהותו חסויה, מידע כי ברשותו של העותר סמים מסוג "קריסטל". לטענת ב"כ העותר בתיק החקירה יש מזכר אשר נכתב על ידי פקד רואי אלקבץ וממנו עולה כי בעקבות המידע שהתקבל שלח הקצין צוות לטפל בעניין. עוד ציין הסנגור כי הוצבה תצפית על ביתו ורכבו של הנאשם וכי התצפית זיהה אדם רכוב על קטנוע אל העותר ונפגש עמו ליד ביתו של העותר, מסר לו דבר מה והעותר חזר עם החבילה הזו לביתו. התצפית, כך נטען לא הצליח לתאר את אותו אדם ולא את פרטי הקטנוע וכי לא נעשה כל ניסיון לעצור אותו. לטענת הסנגור, כל האמור לעיל אינו מצוין בעובדות כתב האישום וכי לא ברור מדוע הורה קצין המודיעין לאנשיו לתצפת אל עבר בית העותר ומדוע החזיק צוות בילוש בסגירה. נוסף לכך, טוען הסנגור כי המידע הקיים אינו מדבר על החזקת סם בלשון "הווה", אלא, על קבלתם ועל העברתם למקום מסוים. יתירה מכך, טוען הסנגור כי לא נרשם בחומר ברשימת חומר החקירה דבר ממנו ניתן להבין שיש בנמצא דוח פגישה עם מקור ואולי דוחות פגישה עם מקור וכי דוח שכזה אמור להירשם אף אם בוצעה פגישה טלפונית וכי בכל מקרה לא הוצאה תעודת חיסיון בהקשר לאמור, אלא, חיסיון הנוגע לזהותו של המקור בלבד. עוד טוען הסנגור כי עולה חשד כבד לשיטתה של ההגנה, שהמקור לידיעה הוא זה שמסר את אותה חבילה כביכול לנאשם כעולה מהעובדה שלשיטת ההגנה המשטרה עושה מאמץ גדול שלא לתפוס את סוחר הסמים שהביא כביכול את הסמים לנאשם. לפיכך, טוען העותר, יש להורות על הסרת חיסיון מאחורי זהותו של המקור, למסור את הידיעה המקורית לרבות שעת מסירת המידע ולהורות על העברת כל חומר שהוא המתייחס לפגישה לגבי אותו מידע וזאת כדי לתרום להגנתו של העותר.

6. בא כוח המשיבה טען כי יש לדחות את העתירה שכן באיזון הראוי הרי שהצורך באי גילוי המקור וכן כל פרט שהוא החוסה תחת תעודת החיסיון גובר על הצורך לגלותו.

7. בבסיס זכות העיון וחובתה של המאשימה להעביר לעיונו של הנאשם את כל חומר החקירה עומדת זכותו להליך הוגן וזאת לאור הפגיעה הקשה שיכול הליך פלילי להסב לאדם. החריג לכלל זה הוא בין היתר מקום בו סבר השר לביטחון פנים כי גילוי הראייה יביא לפגיעה בעניין ציבורי חשוב, רשאי הוא לחתום על תעודת חיסיון, שאז תמנע מהנאשם זכות העיון בראייה. לבית המשפט סמכות להורות על גילוייה של תעודת חיסיון אם מצא בית המשפט כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש שלא לגלותה (סעיף 45(א) לפקודת הראיות).

8. בעניינו, אין חולק שהחומר מושא הבקשה חוסה תחת תעודת החיסיון וכי קיים עניין ציבורי חשוב שעלול להיפגע אם יגולה החומר. הסנגור טוען כי רק זהותו של מוסר המקור חוסה תחת תעודת החיסיון ואולם עיון בתעודת החיסיון מלמד אחרת. על בית המשפט לערוך איזון ראוי בין האינטרס הציבורי שבאי מסירת החומר, לבין זכותו של הנאשם להליך הוגן. המבחנים נקבעו על פי סעיף 45 לפקודת הראיות ואיזון זה יופר באם הראייה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה וכן כי מדובר בראייה שהיא חיונית להגנת הנאשם. בחינה זו נעשית אל מול מסכת הראיות בתיק והשתלבותה של הראייה במסכת ראייתית זו בשים לב למחלוקת בין הצדדים.

9. לאחר בחנתי את החומר שהוצג לעיוני, לא ראיתי כי יש בחשיפת זהותו של מקור המידע ראייה חיונית להגנת הנאשם וזאת בשם לב לגרסת ההגנה כפי שהוצגה בדיון. לא ניתן לומר כי התועלת במקרה זה עולה על העניין שבאי גילוי. גם לגבי החומר הנוסף שלשיטת ההגנה בידי המאשימה כגון: דוחות פגישות וחומר נוסף אותו מבקש הסנגור וכן את הידיעה המלאה, הרי שלאחר ששמעתי את הגורם הרלוונטי בדיון שנערך במעמד צד אחד שוכנעתי, כי החומר הגלוי שבידי הסנגור די בו כדי להוות פירוט ראוי ומספק נוכח הגנתו וזאת מבלי לפגוע באינטרסים העומדים בבסיס הוצאת תעודת החיסיון.

10. באשר לרשימת חומר החקירה, הרי שהדברים ידועים וברורים ונכתבו לא אחת על ידי בתי המשפט המחוזי והעליון. ב"כ העותר מבקש לקבל רשימת חומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי שקובע בין היתר את זכותו של הנאשם לעיין ולהעתיק "רשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו". לטענת הסנגור, דו"ח המידע אינו חסוי ועל כן עליו להיכלל תחת רשימת חומר החקירה. אלא שלא כך פני הדברים, שכן קיימת זיקה הדוקה בין מסירת רשימת חומר חקירה לבין השאלה מה תכלול הרשימה ואילו פרטים יהיו בה נוכח קיום החיסיון. בבש"פ 120/10 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.2010) התייחס כב' השופט עמית לחפיפה האפשרית בין שני ההסדרים, קרי רשימת חומר חקירה והחיסיון, וקבע כי:

"למרות שהמסלול של קבלת חומר חקירה והמסלול של עתירה לגילוי ראייה הם שני מסלולים שונים, שהתכלית שעומדת בבסיס כל אחד מהם שונה ודרך הפעולה לגבי כל אחד מהם שונה, יש חפיפה מסוימת בין שני המסלולים. זאת, מאחר שברשימת חומר החקירה לפי סעיף 74(א) לחסד"פ יש ליתן פירוט ברמה זו או אחרת של חומר החקירה החסוי ולו ברמת הפשטה גבוהה (כגון: זכ"דים, דו"חות פעולה, הקלטות, תמלילים וככל שניתן, תוך אזכור תאריכים או שם עורך המסמך). בכך, מתאפשר להגנה לקבל אינדיקציה כלשהי לגבי הראיות תחת כנפי החיסיון, אך כל זאת, בכפוף לכך שאין בפירוט כדי לחתור תחת החיסיון עצמו".

לפיכך, סבורני כי ככל שרשימת חומר החקירה כוללת את כל האמור על פי הוראות החוק הרי שהדבר עונה על רשימת חומר החקירה בהגדרתה בחוק. ואולם, נקבע לא אחת כי גם אם חומר חקירה מסוים כלולים תחת חיסיון, יש למסור בידי הסניגוריה תיאור כללי של החומר במסגרת רשימת חומר חקירה. לטעמי בהתייחס למהות החומר המבוקש על ידי ההגנה בקבלת דוחות מודיעין באם יש כאלה ואזכורם ברשימת חומר החקירה הרי שהרשימה שהומצאה לב"כ הנאשם מספקת בנסיבות העניין.

ככל שישנן סוגיות נוספות הקשורות לרשימת חומר החקירה ואשר יש בהן כדי להביאן בפני מותב אחר, יעשה זאת בא כוח הנאשם טרם ישיבת ההוכחות שנקבעה לשמיעת ראיות.

5129371

11. 54678313 לאור כך, הבקשה נדחת על כל חלקיה.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בהעדר
הצדדים.